

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Statv Religionis Christianae, Per Evropam, Asiam,
Africam, Et Orbem Nouum, Libri IV.**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1619

Cap. V. De natione Chaldaeoru[m] qui hactenus vocati sunt Nestoriani
deq[ue] eoru[m] Patriarcha in Babylone reside[n]te.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11108

thodoxi; videlicet *Simon Sulacha*, à Iulio III. ordinatus; *Abdiesu*, qui Concilio Tridentino interfuit, *Abathalla*, eiusque successor *Donha Simon*, qui anno 1582. Pallium Patriarchale à Gregorio XIII. obtinuit, qui que primus ex Caremet in prouinciam Zeinalbach secessit. Vbi hodieque residet alter *Simon*, *Donhæ* successor. De vetustis Nestorianorum erroribus vide nostrâ Notitiam Episcopatum lib. I. cap. 16.

CAPVT V.

DE NATIONE CHALDAEORVM,
qui hæctenus vocati sunt Nestoriani,
deque eorum Patriarcha in
Babylone residen-
te.

CHaldæorum gens olim sapientia, opibus, imperio ad eò celebris, hodie misera seruitute oppressa, Turcis ac Persis subiacet; diuersisque nationibus admista, Mesopotamiam incolit, per vicinas regiones, Indiam vsque Orientalem, dispersa, Christi fidem profitetur; sed erroribus infectam grauissimis, pro quorū differentia Chaldæi quoque inter se diuiduntur. Nam alij ex ipsis appellantur *Iacobitæ*, alij *Nestoriani*.

*Iacobitæ.**Nestoriani.*

Iacobitæ à Iacobo Dioscori discipulo dicti, hæresim Eutychnam sequuntur, quamquam Eutychem anathematizent. Nestoriani Nestorianam; atque vtraque pars proprium habet Patriarcham.

*Leonard.
Abel.
1583.*

Qui Iacobitas regit, Antiochenum se Patriarcham nominat, etiamsi minimè illam ecclesiam obtineat: sed in Amed, seu Charomet resideat; quæ ciuitas est valdè nobilis, & ampla in Mesopotamia. Ad quem Gregorius XIII. Nuncium Apostolicum misit, cū confirmatione Patriarchatus, ac Patriarchali pallio *Leonardum Abelem*, Episcopum Sidoniensem, anno salutis M.D.LXXXIII. spe motus, quam in eo excitauerat reconciliationis illius Patriarchæ, cum sancta Apostolica sede, *Nehemes* eius frater, olim & ipse Iacobitarum Patriarcha, qui declinandæ Turcarum persecutionis causa ad Gregorij charitatem confugerat. Legationis suæ successum parum felicem, Episcopus Sidoniensis in Italiam reuersus, infecta re, renunciauit postea Sixto quinto, cōmentario diligenter cōscripto, in quo multa scitu digna leguntur de hac natione.

*Babylon.**Musal.*

Nestorianorū aut Patriarcha Ecclesie Babylonis præest, eiusq; residentie locus est Monasteriū ad opidū *Musal*, in ruinis antiquæ Niniuis, vt aiūt, ædificatū. Dissidēt inter se Iacobitæ, atq; Nestoriani odio implacabili:

cabili: sed Nestoriani numero atque opibus præstât, quorû ad trecéta millia, & ampliùs domorû recēsentur: cū familiæ Iacobitarû numerû octoginta millium non excedant. Itaque Patriarchæ Nestorianorum amplissima est auctoritas, eaq; in Indiam se Orientalem extendit.

Nam Chaldæi, qui Goæ, Cochini, Angamalæ, atq; in insula S. Thomæ ante aduentû Patrû Societ. Iesu reperiēbantur, oēs pariter professione Nestoriani, obediebant Patriarchæ Babylonis. Nunc quidē magna eorû, pars studio ac diligentia dictorû Patrum Soc. Iesu, ad Ecclesiã S. Catholicã reuerfa sūmū Pontificē colit: defunctoq; nuper Metropolitano Chaldæo, successorē ab Apostolica sede suscepit Archiep. Angamalensē à Clemente VIII. ex Soc. Iesu ordinatum.

Angamalensis Archiep. in India.

Ante Pontificatû Iulij III. nomen huius Patriarchę ignotû penè nostris fuisse videtur: neq; de ipso, neq; de Chaldæorû natione mentionē vllã factã fuisse in Pontificum Romanorû monumētis reperio. Sedēte verò Iulio III. cū nōnulli ex Chaldæis Nestorianis se ab obediētia Patriarchę subtraxissent, detestataq; Nestoriana hæresi in communionem venissent Catholicę Ecclesię, illis summus Pontifex, vt postulauerant, Patriarchã ordinavit eundem, quē ipsi hac de causa legauerāt; *Simonē Sulacham*, ordinis S. *Sulachã*. Pachomij monachum. Is

*Affyrj O
rientales.*

Is cum Patriarchali pallio, atque titulo Patriarchæ Affyriorum Orientalium ad suos redijt; & in Charemet siue Amed residens, Archiepiscopos & Episcopos ac sacerdotes quàm plurimos ordinauit. Sic igitur Chaldæorum natio, vni Patriarchæ Babylonis vsque ad illa tempora subiecta, in duas partes diuisa fuit.

Abdiesu.

Sulacha deinde à Turcis, aduersariorum operâ, vt fertur, è viuis sublato, sufficitur in eius locum *Abdiesu*, eiusdem ordinis monachus, vir mirificæ eruditionis, linguarum varietate, & sacrarum literarum notitia insignis: de quo in vita Pij IV. præclara fit mentio, cuius Pontificatu Romam venit pro confirmatione, qui & Tridentino Concilio interfuit. Eius autem effigies depicta conspicitur in aula Regia palatij Vaticani, inter Cardinales, cæterosque Prælatos Alexandro III. assistentes, Imperatorem Fredericum pœnitentem Venetijs recipienti.

*Abathalla.**Donha Simon.*

Plurimum quidem profecit *Abdiesu*, multosque ex Nestorianis ad Ecclesiam Catholicam conuertit, acceptamque ab Apostolica sede auctoritatem valdè propagauit, quam eius successores postea conseruare sibi aut nescierunt, aut nõ potuerunt. Nã qui ei successit *Abathalla*, & ipse monachus eiusdem ordinis, parum vixit, & *Donha Simon*,

po-

postea ex Archiepiscopo Gelu & Seert factus Patriarcha, nec doctrina, nec ætate idoneus tanto muneri; tempore, quo Leonardus Episcopus Sidoniensis in Orientem profectus est Nuncius Apostolicus, relicto *Charemet*, vbi alij Patriarchæ Orientalium Assyriorum resederant, in Prouinciam *Zemalbach* secesserat ad fines Persidis; potentia cedens Patriarchæ Babylonis. Quo loco etiam hodie manet eius successor *Simon*. *Simon.* quoque & ipse vocatus, existimatione ac numero subiectorum, vt accepimus, prædecessoribus longè inferior.

Ita vt Patriarchæ Babylonis status nunc videatur in pristinum restitutus, æmulo sponte sua quasi in exilium relegato. Igitur qui modò sedem Babylonis obtinet, *Mar Elias*, Chaldæorum Patriarcha, multò minùs, quàm prædecessores sui, domestico diffidio laborat, subiectamque sibi nationem pacificè gubernat; Metropolitibus & Episcopis, Cleroque non modò illi obtemperantibus, sed ipsum valdè diligentibus.

Sic ferè Petrus Stroza, Paulo V. Papæ à Secretis, in sua Disputatione de Chaldæorum dogmatibus, quam anno 1617. Romæ & Colonix publicauit.

Ceterùm Leonardus Abel patriâ fuit Melitensis, adeoque idiomatis Arabici peritissimus, quod ea in insula est vernaculum:

lum: obijrque Romæ anno Christi 1605. aut sequenti. Ex eius manuscriptis commentarijs, de Orientalium nationum Christianarum statu, nos multa publicauimus in Notitia Episcopatum, typis Platinianis edita. Exstant autem commentarij isti manuscripti Romæ, in Bibliotheca instructissima Cardinalis Ascanij Columnæ, quam libris Guilielmi Sirleti, itidem Cardinalis, mirificè auctam is gentilibus suis reliquit. Fuerat idem Columna protector ac curator omnium nationum Orientalium, temporibus Gregorij XIII. Papæ & successorum.

CAPVT VI.

DE CONCILIATIONE FIDEI

Chaldaeorum cum fide S. Romanae Ecclesiae, de quæ obedientia Paulo V. Papæ præsita, per Eliam Patriarcham Babylonis.

Contigit (ita disponente diuina prouidentia) vt inter eos pauperes, quibus anno primo Pontificatus sui Paulus Quintus, solenni ritu, pedes lauit, quinta feria Maioris hebdomadæ, duo reperirentur Chaldæi, vnus monachus, alter